

Ezeket is itt, ni. Hideg eső esik, nyákos lesz tőle minden, a villamos tele van, párasodik az ablak, vízcepppek gördülnek le a falon, kezdődő emberszag, igazi monszun. Mintha Rangoonban tujáznánk. Be vagyunk szorítva a lépcsőhöz, néha óvóan az orrunk elé emeljük a sálunkat: a mekis sültkrumpli és az izzadság elegyből kialakuló hajléktalanszagunk lényegesen vonzóbb, mint némelyik utastársunk illata. Mellénk sajnálatos módon két fiatalember keveredett, akik azonnal igazolják összes előítéletünket és a Zöldtaknyi Tézis műhelymunkáit: ordítva beszélgetnek, az egyiknek lófarka van, mint szegény *Budaházy* Györgynek, a másik pedig Che Guevara-pólót hord. Félre ne értsük egymást, szeretjük mi, ha más is megmondja a frankót, totalitáriánus eszmék hirdetői nekünk is vannak a ruhatarunkban, és vagyunk olyan bátrak, mint *Bakács Tibor Szikora* Robival szemben a *Megasztár*-ban. Amikor *Reményi-Schneller* Lajos ábrázoló pólónkban lementünk a Räckertbe, a franc se tudta ki volt ő, de ha rákérdeztek volna, nyugodtan említjük, hogy ez csak egy poén, posztmodern utalás, de hogy azonosulunk mi Lajossal. Közben meg jól a markunkba göcögünk, mert igen. Haha. De Lajosunk legalább nem járt Kenyába vadászni.

„Mer’ tudod, vазze akárhogy el van ez bűjtatva demokráciába, ez csak egy diktatúra. A termelőeszközök, na azok diktálnak. A szavazás szart sem ér. És ha nagyon ugrálnál, azért ott vannak a zsernyákok, hogy megvédjék a burzsujokat” – hüha, gondoljuk, nehogy a két fiatal felfordítsa a villamost és felszedje az utcaköveket – bár mi még sose láttunk kardlapozást közletről. „Ja” – mondja tisztán, érthetően a ló-

Oli bácsi megmongya a frankót

A középosztályról

A kamaszkor hazugság. A szimatszatyor/sportcipő/amcsi film-lobbi megvette kilóra Freudot, aki kidolgozta nekik a tézist, hogy a gyerekkor meg a felnőttkor között van valami, amikor az átlagnál zsírosabb az ember arca, hülyébb a hangja és minden vágya az, hogy motorozhasson, illetve tipi-tapi dínóba keveredhessen Jutkával a béből. A lobbisták kipenggették Siegmundnak a pénzt, és vadul elkezdtek erre a korosztályra izzítani, volt fókuszcsoport, meg ami kell. Ezt a tézist a pesterzsébeti Zöld Takony matrészeg csaposnőjének, Klárikának magyarázta el egy hódolója, s mink üstöllést az új eszme hatása alá kerültünk, azóta nézünk gyanakodva minden kamaszt, a manipuláció áldozatait.

farkas és gyorsan ötágú csillagot kanyarít ujjával a párás ablaküvegre. „A középosztály ab ovo fasiszta” – teszi hozzá magyarázólag. Halkan sikkantunk: istenem, még sohasem láttunk fiatal leninistákat. Az idősebbek meg a Szabadság halálózasi rovatában vannak. Aztán rápillantunk a csegevarás bördzsekijére meg a hátizsákjára, és látjuk, hogy ezek a rohadt középosztálybeliek megpróbálják korrumpálni a forradalom harcosait is, mé-

» *Halkan sikkantunk: istenem, még sohasem láttunk fiatal leninistákat. Az idősebbek meg a Szabadság halálózasi rovatában vannak* «

regdrága jakót vesznek nekik, meg ilyenek. Szemetek.

Ráadásul a munkádemokrácia egyszerű katonáinak nap mint nap az ellenség barlangjába kell járniuk az 59-es villamoson, a tizenkettedik kerületbe. Szinte várjuk, hogy a két nagyszerű harcos felemeli a porbahullt zászlót és éjszakai buszjáratot követel az összes budahegyvidéki munkásnak. Persze meglepetésünk csak

viszonylagos, ahhoz képest amikor azt olvassuk a hülyék lapjában (szerzőnk itt a Népszavára gondolt – a szerk.), hogy a magyar középosztály Akabában nyaral, megérdemlik a megszorításokat, vagy Gyüresány „Bigbird” Ferenc arról dumál, hogy a szegények finanszírozzák a gazdagok meg a középosztálybeliek spekulatív célú ingatlanvásárlását. A burzsujokét, kvázi. Fel lehet szívni magunkat erre, persze, hogy a nénikéjét a gyerekkorát villanykapcsolónak, ki a franc adójából lesz az, de minek: az olyan végtelenül magyar, úgyse volna semmi haszna, csak a gyógyszerkassza nyerne azon is. Elgondolkodott-e már némelyik kormányzati tényező azon, hogy van-e középosztály Magyarországon? *Béki* Gabrielának meg más jeles szociálpolitikusoknak van erre is válasza, aki 1 millió 950 ezer forint felett keres, annak nem jár adójóváírás, mert az már gazdag. Burzsuj. Ez akár havi százezer forintos nettó jövedelmet is jelenthet. Európaiul: kevesebb mint négy-

száz eurót. Aki négy misi felett kaszál évente, az nem kap a lakáshitel törlesztése után adókedvezményt: nettó száznyolcvanat keres, majdnem hétszáz eurót, ő is egy népellenesség. És vajon mennyien keresnek ennyit? Magyarországon életforma-középosztály működik: jó csomó ember vért izzad azért, hogy fenntartsa annak a látszatát, ami Nyugat-Európában valamiféle alsó középosztályi életvitelt jellemez. Nem a második autó a kérdés a legtöbb helyen, hanem a nyelvóra a gyerekeknek, az évi egy nyaralás, a kötelező felelősségbiztosítás, könyv- és újságvásárlás, esetleg internet-előfizetés. És van másod- meg harmadállás, bétőzés és korai gyomorfekély, meg hajnalban körmölt pluszmunka. Ki a büdös franc miatt élünk így? A miniszterelnökünk megmondta: nem dolgozunk eleget. Kösz, főnök.

Közben megnyugszunk. Forradalmáraink átváltottak a csajokra, a balosoknak is van libidójuk, ez jó. Ordítanak ugyan,

» *Ráadásul a munkádemokrácia egyszerű katonáinak nap mint nap az ellenség barlangjába kell járniuk az 59-es villamoson, a tizenkettedik kerületbe* «

és a villamos is végtelenül hosszú ideje áll a lámpánál, de nem túsztatnak tovább.

Egy reményünk lehet: az olyan jelentős közgazdasági gondolkodók, mint például *Horn* Gyula egyes állításai ellenére soha nem a vagyonadó fogja kihúzni egy ország gazdaságát a bajból, a rosszul élők meg éppen hogy nem tudnak eleget befizetni. Az adók javát a középosztály fizeti be, legalábbis normális helyeken. És aki fizet, az pöcögtetni is szeret, s nem szereti, ha fikázzák a zenei ízlését.

Vigyázzunk, mert nyílnak az ajtók. – TVISZT OLIVÉR